

** * **
* * *

Друкарня Я. Аскольда Ємця — «БАТУРИН»
2131 West 10th Street,
Cleveland 13, Ohio, U.S.A.

** * **
* * *

П е р е д м о в а

Старшина І. Куреня Пластових Сеньйорів ім. Степана Тисовського рішила видати дві книжечки поезій, авторками яких є діти членів куреня.

Першою книжечкою є збірка віршів ст. пластунки Ніни Мудрик **"Намистечко"** з власними ілюстраціями авторки.

Друга світова війна, примусова мандрівка на чужину, скитальче життя, а потім дволітне перебування в Бразилії — не могли не відбитись шкідливо на житті самої авторки.

Ніна Мудрик, властиво, не мала веселої, безжурної молодости, не могла нормально покінчити студії та йти наміченим шляхом.

Однак і при таких умовах вона працювала над собою і не покидала писати вірші і рисувати.

Перед друкуванням цієї збірки віршів, видавництво звернулось до Вп. Пана проф. В. Радзиковича з проханням переглянути рукопис і дати опінію. Після прихильної оцінки видаємо оцю збірочку віршів молодої авторки та бажаємо їй успіхів на літературному полі.

Вп. Панові проф. В. Радзиковичу за перегляд рукопису щиро дякуємо.

Леонід Бачинський

В Е С Н А

"ЗНАЄШ, ЛЕСЮ, ЩО У ЛІСІ
Є ВЖЕ ЛИСТЯ НА ГОРІСІ!"

— "А Я БАЧИВ ПЕРШУ КВІТКУ,
БІЛЯВЕНЬКУЮ ЛЕЛІТКУ!"

— "А Я ЧУЛА, ЯК У ГАЮ
ПТАШКИ ВЕСЕЛО СПІВАЮТЬ".

— "НЕ СКАЖУ Я ВАМ НІЧОГО,
ПОКАЖУ ЛИШ ГОСТЯ ЦЬОГО".

ПЕТРУСЬ ПАЛЬЧИК ПІДНЯВ ВГОРУ,
ПОКАЗАВ НИМ НА КОМОРУ;
ТАМ ЛЕЛЕКА-ПТАХ СТОЯВ,
КЛЕКОТОМ ВЕСНУ ВІТАВ.

ВЕСНА Й НОВАЧКИ

НОВАЧКИ-ДІВЧАТКА

ІШЛИ В ГАЙ РАНЕНЬКО,

ЗАБАВЛЯЛИСЯ Й СПІВАЛИ

РАДО-ВЕСЕЛЕНЬКО.

РОЗБУДИЛИ СПІВОМ

ВЕСНОНЬКУ МАЛЕНЬКУ

І ВІДКРИЛИ ПЕРШІ КВІТИ

ОЧКА ЗЕЛЕНЕНЬКІ.

НОВАЧКИ-ДІВЧАТКА

ДОВГО НЕ ПИТАЛИ,

ПРИВІТАЛИ ВЕСНУ ЛЮБУ,

ДО ГУРТУ ПРИЙНЯЛИ.

Л И С Т О Ч О К

ВІДХИЛИЛАСЯ НА ПУП'ЯНКУ
ЛУШПИНКА,
ЗАГЛЯДАЄ ОСЬ ЛИСТОЧОК
КРІЗЬ ЩІЛИНКУ:

”ХТО ЦЕ СТУКНУВ У МОЮ ХАТКУ?
ВЕСНА МОЖЕ?
ЧИ СОНЕЧКО ЗОЛОТЕНЬКЕ,
ЛЮБЕ Й ГОЖЕ?”

ОЙ ЗАГРАЛА ВЕСНА-КРАСНА
НА СОПЛКУ,
І ЛИСТОЧОК ВИЛІЗ ШВИДКО
АЖ НА ГІЛКУ.

П Е Р Ш А К В І Т К А

ПРОХОЖАЛАСЯ ВЕСНА ПОЛЯМИ,
ЗАГУБИЛА КВІТКУ ПРИ ДОРОЗІ;
А ПОЛЯ БІЛЮТЬ ЩЕ СНІГАМИ...
ХОЛОДНО ТАК КВІТОНЬЦІ-НЕБОЗІ

ЗАХОВАЛА ЛИЧЕНЬКО МАЛЕНЬКЕ
В БІЛИХ ПЕЛЮСТКІВ М'ЯКЕНЬКИЙ ВІНЧИК,
МОЖЕ, ВИЙДЕ СОНЕЧКО ТЕПЛЕНЬКЕ,
АБО ХОЧ ОДИН ЙОГО ПРОМІНЧИК.

ОЙ ЗІРВУ Я КВІТКУ НЕВЕЛИЧКУ,
ШВИДКО ЗАНЕСУ У ТЕПЛУ ХАТУ,
ПОКЛАДУ У ГЛЕЧИК У ВОДИЧКУ, —
ЗВЕСЕЛЯТИМЕ МОЮ КІМНАТУ.

БУДЕ КВІТЦІ ДОБРЕ, ЩЕ Й ТЕПЛЕНЬКО
І РОЗГОРНЕ ЛИСТЯЧКО ЗЕЛЕНЕ
ПЕЛЮСТКИ, НЕНАЧЕ СНІГ, ЕІЛЕНЬКІ,
І ВСМІХНЕТЬСЯ ВЕСЕЛО ДО МЕНЕ.

Д З В Е Н И Т Ь П І С Е Н Ь К А

ДЗВЕНИТЬ ПІСЕНЬКА У ПОЛІ, -
МОВ ДЗВІНОЧОК,
У КОГО Ж ЦЕ ТАКИЙ ГАРНИЙ
ГОЛОСОЧОК?

ЖАЙВОРОНОК У БЛАКИТІ
ТАК СПІВАЄ,
А МАРУСЯ ЙДЕ МЕЖЕЮ
Й ПОМАГАЄ.

РАЗОМ ДЯКУЮТЬ ЗА ВЕСНОНЬКУ
ТА Й СОНЦЕ,
ЛЮБИЙ БОЗІ КРІЗЬ НЕБЕСНЕЄ
ВІКОНЦЕ.

В Е Л И К Д Е Н Ь

ХРИСТОС ВОСКРЕС! СПІВАЮТЬ ДЗВОНИ,
СМІЄТЬСЯ СОНЕЧКО З НЕБЕС,
ВІТАЮТЬ ХЛОПЧИКИ Й ДІВЧАТКА:
ХРИСТОС ВОСКРЕС! ХРИСТОС ВОСКРЕС!

— ІІДЕМО В ЦЕРКВУ ПОСВЯТИТИ
РОЗКІШНУ ПАСКУ Й КРАШАНКИ,
БУДЕМ ВИВОДИТИ ГАЇВКИ
І ОБМІНЯЄМ ПИСАНКИ.

А В ПОНЕДІЛОК: БЕРЕЖІТЬСЯ!
У СХОВАНЦІ, ОСЬ, ГЛЕЧИК ЖДЕ;
НЕ ОДИН ХЛОПЕЦЬ І ДІВЧАТКО
ПРОМОЧАТЬ ПЛАТТЯЧКО СВІЄ.

ВІТАЄ РАДІСНО ДІТВОРА
ВЕЛИКИЙ ПРАЗНИК — ДЕНЬ ЧУДЕС;
БЛАГОСЛОВИТЬ ЇЇ ІЗ НЕБА
ХРИСТОС, ЦО З МЕРТВИХ НАМ ВОСКРЕС.

П І С Е Н Ь К А

У САДОЧКУ ПТАШЕЧКА
ГОМОНИТЬ ПІСЕНЬ,
ТЬОХКАЄ-ЦВІРІНЬКАЄ
УВЕСЬ БОЖИЙ ДЕНЬ.

ЗАСПІВАЮ ПІСЕНЬКУ
ВЕСЕЛО І Я;
СКАЖЕ МЕНІ МАМОЧКА:
"ПТАШЕЧКО МОЯ!"

Р А Н О К

СОНЦЕ ЗБУДИЛОСЬ, РАНОК ВСТАЄ,
ЯСНЕ СВІТАННЯЧКО РАДІСТЬ НЕСЕ!
В РОСАХ ВМИВАЄТЬСЯ ЗЕЛЕНИЙ ГАЙ,
ПТАШКИ ВИСПІВУЮТЬ:
"СОНЦЕ, ВІТАЙ!"

КВІТИ ГОЛІВОНЬКИ КЛОНЯТЬ НІЖНІ,
СОНЦЮ ПРИВІТИ ШЛЮТЬ ІЩІРІ, ЯСНІ,
СРІБНО РЕГОЧЕТЬСЯ ПУСТУН-РУЧАЙ,
ШЛЕ ДО ВИСОТ СВОЄ:
"СОНЦЕ, ВІТАЙ!"

ПРОКИНЬСЯ, СИНУ МІЙ ЛЮБИЙ, ВЖЕ ЧАС,
РАНОК МОРГАЄ КРІЗЬ ВІКНА ДО НАС,
РУЧКОЮ СОНЕЧКУ ТИ ПОМАХАЙ —
ПІШЛИ ПРИВІТ ЙОМУ:
"СОНЦЕ, ВІТАЙ!"

ЧЕРЕШЕНЬКИ

ДОСТИГАЮТЬ ЧЕРЕШЕНЬКИ
НА ГІЛКАХ,
МОВ НАМИСТО ЧЕРВОНЕНЬКЕ...
АХ, АХ, АХ!

ЗАХОВАЛИСЯ ВИСОКО
ДУЖЕ ТАК,
ЩО НЕ РОБЛЮ, НЕ ДОСЯГНУ
ЇХ НІЯК.

ОХ, КОЛИ Б РОСЛИ ЧЕРЕШНІ
У ТРАВІ!
ЧИ ДОСТИГЛИ БИ, СЕРДЕШНІ?
...МАБУТЬ, НІ.

П О Т І Ч О К

ОЙ СТРИБАЄ ПО УЗЛІСІ
СРІБНОВОДИЙ ПОТІЧОК,
ЖЕБОНИТЬ ВОДИЧКА ЧИСТА
І СМІЄТЬСЯ ДО КВІТОК.

КВІТИ ЛИЧКА НАХИЛИЛИ
ПОНАД ПЛЕСА, НАД ЯСНІ,
ПОДИВЛЯЮТЬ СВОЮ ВРОДУ
І КАМІНЧИКИ НА ДНІ.

ЙШЛА МАРУСЕНЬКА ДО ЛІСУ —
ПОТІЧОК ЇЇ СПИНИВ,
НІЖКИ ВТОМЛЕНІ В ВОДИЦІ
СПЛОСКАТИ ЗАПРОСИВ.

НОВАЦЬКА ХУСТИНА

ДО ТАБОРУ ПОЇХАЛА
НОВАЧКА ІРИНКА,
ПОЇХАЛА З ІРИНКОЮ
НОВАЦЬКА ХУСТИНКА.

ПРИМОСТИЛАСЯ НА ШИЙЦІ,
ЛЯГЛА СКЛАДОЧКАМИ,
І ЛЮБО ЇЙ І ВЕСЕЛО
ПОМІЖ НОВАЧКАМИ.

ЗАПАЛИЛИ ЯСНИЙ ВОГНИК
НОВАЧКИ ДІВЧАТКА
І СПІВАЛИ Й ГОМОНІЛИ,
НЕМОВ ТІ ПТАШАТКА.

СТАЛА ВІРШИК ГОВОРИТИ
БІЛЯ ВАТРИ ІРКА,
ВПАЛА ІСКРА НА ХУСТИНКУ
— ВИПАЛАЛАСЬ ДІРКА.

ТЕПЕР ХОДЯТЬ-ПИШАЮТЬСЯ
І ХУСТИНА Й ІРКА,
БО НА ХУСТЦІ МІЖ СКЛАДКАМИ
ВИПАЛЕНА ДІРКА.

ОЙ, РОЗКАЖЕ ВСІМ ПРО ТАБІР
НОВАЧКА ІРИНКА,
А ПРО ВАТРУ НА ТАБОРІ
ДІРЯВА ХУСТИНКА.

О С І Н Ї

ПО МЕЖІ ЙШЛА ТИХА ОСІНЬ
КРАЙ РІЛЛІ,
СРІБНІ НИТОЧКИ ЛИШИЛА
НА СТЕРНІ.

ПРИЙШЛА ОСІНЬ У САДОЧОК
ВІДПОЧИТЬ,
СТАЛА ЯБЛУЧКА НА ГІЛЦІ
РУМ'ЯНИТЬ.

ПІШЛА ОСІНЬ ПОГУЛЯТИ
В ТЕМНИЙ ЛІС,
СТАЛО ЛИСТЯ ЗОЛОТИТИ
У БЕРІЗ.

ПОСТЕЛИЛА ІНЕЙ ОСІНЬ
НА МУРІГ,
ОЙ, УПАДЕ НЕЗАБАРОМ
ПЕРШИЙ СНІГ.

КАШТАН

ПІД ЛИСТКОМ НА ГІЛЮЧЦІ ВИСОКО
ТАМ КАШТАН СХОВАВСЯ, ЇЖАЧОК,
І МОРГА ЗГОРИ БРУНАТНИМ ОКОМ
ДО ГУРТУ РОЗСМІЯНИХ ДІТОК.

НА ДОЛИНІ ДІТИ ВЕСЕЛЕНЬКІ
ЗАВЕЛИ БЕЗЖУРНУ ЮНУ ГРУ,
І НЕ ВИДЕРЖАВ КАШТАН КРУГЛЕНЬКИЙ
І СКОТИВСЯ З ГІЛКИ ДО ГУРТУ.

В І Т Р Е Ц Ї

СИЛЯЄ ЛЕСЯ З РЯБИНИ НАМИСТО,
КУДИСЬ У ВИРІЙ ВЖЕ ЛЕТЯТЬ ПТАШКИ,
ПИШАЄТЬСЯ БЕРЕЗА ЗЛОТИМ ЛИСТОМ,
ГОРІХ НАГНУВ СВОЄ ГІЛЛЯ ВАЖКЕ.

МАЙНУВ ВІТРЕЦЬ-ПУСТУН ДЕСЬ З-ПОЗА ХАТИ
І ЗДМУХНУВ ЛЕСІ КІЛЬКА ЯГІДОК,
ЗДРІГНУЛИСЬ ГУБКИ В РУСОГО ДІВЧАТИ,
ОСЬ-ОСЬ І КАНУТЬ СЛЬОЗИ З ВІЧ-ЗІРОК.

ПУСТУН-ВІТРЕЦЬ, ЩОБ ДОГОДИТЬ ДІВЧАТКУ,
РОЗХМАРИТИ ШНУРОЧКИ РУСИХ БРІВ,
ПОБІГ У ГАЙ ЧЕРЕЗ ДУБОВУ КЛАДКУ,
ПРИНІС ЇЇ ЖМЕНЬКУ ЗОЛОТИХ ЛИСТКІВ.

П О Г Р И Б И

ХТО ЦЕ БРОДИТЬ В ТЕМНІМ ГАЮ?
ГАЛЯ ТАМ ГРИБІВ ШУКАЄ.
СТАЛА СОБІ ПРИ ЯЛИНЦІ,
ПОДИВЛЯЄ ПЕЧЕРИЧКИ.

ПІД ПЕНЬКАМИ ЧЕПУРНЕНЬКІ
ПРИТУЛИЛИСЯ ПІДПЕНЬКИ;
НА ГОРБКУ, НЕНАЧЕ ЦАР,
НАСТОВБУРЧИВСЯ КОЗАР.

В ХОЛОДКУ, ОСЬ, ВИГІДНЕНЬКО
МАСЛЯКИ ЛЯГЛИ М'ЯКЕНЬКО,
В МОХ СХОВАВСЯ, МОВ У ПУХ,
ЧЕРВОНЕНЬКИЙ МОРИМУХ.

ТА НАЙКРАЩІ З НИХ ТАКИ
ГЕТЬМАНЕНКИ ЩИРАКИ!
ГАЛЯ ЇХ УСІХ ЗАБРАЛА
І У КОШИЧОК СХОВАЛА.

І Н Е Й

У НОЧІ В НАС У САДОЧКУ
ПОБУВАВ ХИМЕРНИЙ ГІСТЬ,
ВІН ПРИБРАВ В НАМИСТО БІЛЕ
НАШІ ЯБЛУНІ, ВСІ ШІСТЬ.

РОЗГУБИВ ВІН СРІБНІ ІСКРИ
ПО ЗІСОХЛИЙ ВЖЕ ТРАВІ,
ПОМЕРЕЖАВ МЕРЕЖКАМИ
ОГОРОЖУ ПРИ РОВІ.

І ТЕПЕР САДОК ЗІВ'ЯЛИЙ
МЕРЕХТИТЬ, НЕМОВ КРИШТАЛЬ.
А ГІЛКИ КУЩІВ ТРОЯНДИ,
НАЧЕ ШАТИ ПИШНИХ КРАЛЬ.

КАЖЕ МАМА, ЩО ЦЕ ІНЕЙ,
ЛЮТОЇ ЗИМИ СИНОК,
ТАК ПРИБРАВ У БІЛІ ДИВА
ТИХО НІЧЧЮ НАШ САДОК.

С А Н К У В А Н Н Я

ОЙ, ЧУДОВА НИНІ ДНИНА!
МОВ НЕДІЛЯ! НАЧЕ СВЯТО!
МИ Ж ХОДИЛИ НА САНЧАТА,
МИ ХОДИЛИ: Я І ТАТО.

САНОЧКИ (СВЯТИЙ МИКОЛА
НАМ ПРИНІС ЇХ ЦЬОГО РОКУ)
ПОМАГАВ МЕНІ ТЯГНУТИ
ТАТО НА ГОРУ ВИСОКУ.

А ПОТОМУ НА ДОЛИНУ
МИ ЛЕТІЛИ, МОВ НА КРИЛАХ,
ХОТІВ НАС ДОГНАТИ ВІТЕР,
ТА ПОБАЧИВ, ЩО НЕ СИЛА.

ДИВУВАЛИСЯ ВСІ ХЛОПЦІ,
А БУЛО ЇХ ТАМ БАГАТО,
ЩО НІ РАЗУ МИ НЕ ВПАЛИ,
МИ ОБИДВА: Я І ТАТО.

С В Я Т И Й М И К О Л А Й

ЛЯЛЮ, ГЛЯНЬ: НАДВОРІ СНІГ БІЛЕНЬКИЙ,

ДІД МОРОЗ ПОМАЛЮВАВ ШИБКИ!

ОЙ, ПРИЙДЕ ДО НАС СВЯТИЙ МИКОЛА, —

ГОВОРИЛА МАМОЧКА ТАКЕ.

ЧЕМНИМ ДІТЯМ ПРИНЕСЕ ДАРУНКИ.

ЗНАЄШ, ЛЯЛЮ, ТРОШКИ Я БОЮСЬ,

ДУЖЕ ХОЧЕТЬСЯ, ЩОБ ХОЧ МАЛЕНЬКУ

ВІН ПРИНІС НАМ ІГРАШКУ ЯКУСЬ.

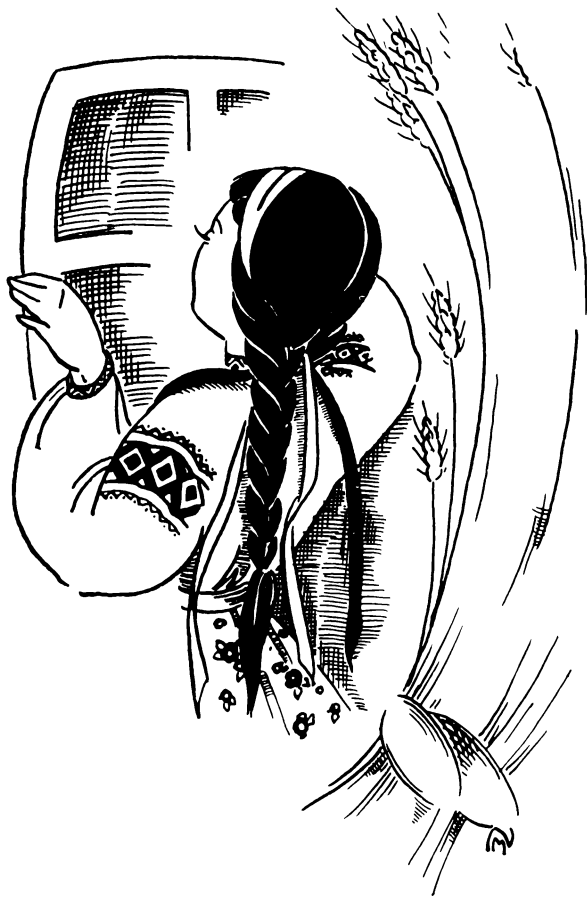
РУКАВИЧКИ

ІДЕ В ШКОЛУ МАРУСЕНЬКА ШВИДКО,
ПРИМОРОЗОК ЇЇ РУМ'ЯНИТЬ ЛИЧКА,
МЕРЕЇТЬ УСЯ В ЗІРКАХ-СНІЖИНКАХ
З-ПІД ХУСТИНИ КУЧЕРИК-КОСИНКА.

ДІД МОРОЗ НАДУВ ПІД ВУСОМ ЛИЦЯ,
ДМУХАЄ НА ПАЛЬЧИКИ МАЛЕНЬКІ,
ТА МАРУСЯ ПАЛЬЧИКИ СХОВАЛА
В РУКАВИЧКИ ВОВНЯНІ ТЕПЛЕНЬКІ.

НАСМІХАЄТЬСЯ ДІВЧАТКО З ДІДА,
ПРОСТЯГАЄ РУКИ НЕВЕЛИЧКІ:
"ОЙ, ДАРЕМНИЙ ТРУД, МОРОЗЕ ЛЮТИЙ,
ЦЕ Ж МАТУСЯ ПЛЕЛА РУКАВИЧКИ!"

С В Я Т - В Е Ч І Р

І ЧОМУ ЦЕ ЩЕ НЕМАЄ ЗІРКИ?
ВЖЕ ТАК ДОВГО Я ЧЕКАЮ НИНІ.
КАЖЕ МАМА: "ЗІЙДЕ ПЕРША ЗІРКА
Й БОЗЯ НАМ НАРОДИТЬСЯ НА СІНІ".

ЗАСВІЧУ ТОДІ САМА Я СВІЧКУ
І ПРОСФОРОЮ ПОДІЛЮСЬ З ТАТКОМ,
В КОСИ ЗАПЛЕТУ НОВЕНЬКУ СТРІЧКУ,
БОЗІ ЗАСПІВАЮ Я КОЛЯДКУ.

Д І Д М О Р О З І Н О В А Ч К И

СНІГ БЛИСКУЧИЙ, СНІГ БІЛЕНЬКИЙ
ДІД МОРОЗ ПРИНІС СИВЕНЬКИЙ,
ВІН ЗЛЯКАТИ ХОЧЕ НАС
В ЗИМОВИЙ ХОЛОДНИЙ ЧАС.

ГЕЙ, МЕРЩІЙ БЕРІМ САНЧАТА
І ХОДИМО ПОГУЛЯТИ!
НЕ ЗЛЯКАЄШ, ДІДУ, НАС
В ЗИМОВИЙ ХОЛОДНИЙ ЧАС!

КУЛЬ ЗО СНІГУ В НАС БАГАТО.
ПІДЕМО ЙОГО ЛЯКАТИ!
ВІД СТРАХУ ДІД АЖ ПРИСІВ,
ОХ, БОЇТЬСЯ НОВАКІВ!

З М І С Т

	Сторінка
Передмова	3
Весна	4
Весна й новачки	5
Листочок	7
Перша квітка	9
Дзвенить пісенька	10
Великдень	11
Пісенька	13
Ранок	14
Черешеньки	15
Потічок	17
Новацька хустина	18
Осінь	19
Каштан	21
Вітрець	23
По гриби	24
Іней	25
Санкування	27
Святий Миколай	28
Рукавички	29
Свят-вечір	31
Дід Мороз і новачки	32

Printed by "BATURYN" —
Ukrainian Printing & Publishing Co.
2131 West 10th Street, Cleveland 13, Ohio, U.S.A.

